

Βρυξέλλες, 26.7.2013
COM(2013) 554 final

2013/0268 (COD) C7-0239/13

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Γενικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ο «κανονισμός Βρυξέλλες Ι») θεσπίζει κανόνες που καθορίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων των κρατών μελών και κανόνες για απαγόρευση παράλληλων διαδικασιών ενώπιον των δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών. Καθορίζει επίσης κανόνες για την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων των εθνικών δικαστηρίων σε άλλα κράτη μέλη. Μεταξύ άλλων θεμάτων, καλύπτει διαφορές που εμπίπτουν στον τομέα των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένων των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Στις 12 Δεκεμβρίου 2012 εγκρίθηκε ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις¹ (ο κανονισμός «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)»), ο οποίος αποτελεί αναδιατύπωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 θα τεθεί σε εφαρμογή στις 10 Ιανουαρίου 2015.

Τον Δεκέμβριο του 2012 επιτεύχθηκε συμφωνία σχετικά με την αποκαλούμενη «**δέσμη για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας**» — τη νομοθετική πρωτοβουλία που συναπαρτίζεται από δύο κανονισμούς² («ενιαίοι κανονισμοί διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας») και τη διεθνή συμφωνία («Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας» ή «Συμφωνία για το ΕΔΔΕ») που θέτουν τις βάσεις για την **δημιουργία ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών** στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι ενιαίοι κανονισμοί διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας θεσπίστηκαν στο πλαίσιο ενισχυμένης συνεργασίας με τη συμμετοχή 25 κρατών μελών (όλα τα κράτη μέλη, εκτός από την Ιταλία και την Ισπανία). Η συμφωνία για το ΕΔΔΕ υπογράφηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2013 από τα περισσότερα κράτη μέλη. Μόλις οι κανονισμοί τεθούν σε εφαρμογή, θα είναι δυνατή η απόκτηση ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ - ενός νομικού τίτλου που διασφαλίζει την ομοιόμορφη προστασία των εφευρέσεων σε 25 κράτη μέλη - μέσω υπηρεσίας ενιαίας εξυπηρέτησης, που παρέχει πλεονεκτήματα κόστους και μείωση του διοικητικού φόρτου.

Το άρθρο 89 παράγραφος 1 της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ προβλέπει ότι η συμφωνία δεν μπορεί να τεθεί σε ισχύ πριν από την έναρξη ισχύος των τροποποιήσεων του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)» που ρυθμίζει τη σχέση μεταξύ των δύο μέσων. Ο στόχος των εν λόγω τροποποιήσεων είναι διττός. Πρώτον, οι τροποποιήσεις αποσκοπούν στη διασφάλιση της συμμόρφωσης μεταξύ της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ και του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)», και, δεύτερον, στην αντιμετώπιση του συγκεκριμένου ζητήματος των κανόνων δικαιοδοσίας έναντι των εναγομένων σε κράτη εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στις 15 Οκτωβρίου 2012, τα τρία κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της Συνθήκης της 31ης Μαρτίου 1965 περί ιδρύσεως του Δικαστηρίου της Μπενελούξ και θεσπίσεως του

¹ EE L 351 της 20. 12. 2012, σ. 1.

² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1257/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών (EE L X; Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1260/2012 του Συμβουλίου για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών σε σχέση με τις εφαρμοστέες μεταφραστικές ρυθμίσεις, EE L

Οργανισμού του υπέγραψαν Πρωτόκολλο που τροποποιεί την εν λόγω Συνθήκη. Το Δικαστήριο της Μπενελούξ αποτελεί δικαστήριο κοινό για το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, το οποίο έχει αναλάβει τη διασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής κανόνων κοινών για τα κράτη μέλη της Μπενελούξ σχετικά με διάφορα θέματα, όπως η πνευματική ιδιοκτησία (ιδίως ορισμένοι τύποι δικαιωμάτων που σχετίζονται με τα εμπορικά σήματα, τα υποδείγματα και τα σχέδια). Μέχρι σήμερα, το έργο του Δικαστηρίου της Μπενελούξ συνίσταται κυρίως στην έκδοση προδικαστικών αποφάσεων σχετικά με την ερμηνεία των εν λόγω κανόνων. Το Πρωτόκολλο του 2012, ωστόσο, διανοίγει τη δυνατότητα επέκτασης των αρμοδιοτήτων του Δικαστηρίου της Μπενελούξ ώστε να περιλαμβάνει δικαιοδοτικές αρμοδιότητες σε συγκεκριμένα θέματα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι». Η δυνατότητα αυτή δύναται να υλοποιείται με αναθεώρηση των επιμέρους συμφωνιών μεταξύ των κρατών μελών της Μπενελούξ σχετικά με ειδικά ζητήματα; η αναθεώρηση αυτή θα μεταβιβάσει όντως τις αρμοδιότητες από τα εθνικά δικαστήρια στο Δικαστήριο της Μπενελούξ. Ως εκ τούτου, παρόμοια με τη συμφωνία για το ΕΔΔΕ, το Πρωτόκολλο της Συνθήκης Μπενελούξ απαιτεί τροποποίηση του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)» με στόχο, αρχικά, να διασφαλίσει τη συμφωνία μεταξύ της αναθεωρημένης συνθήκης και του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)», και, κατά δεύτερο λόγο, να αντιμετωπίσει την έλλειψη κοινών κανόνων δικαιοδοσίας έναντι των εναγομένων σε κράτη εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1.2. Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί, κατ' αρχάς, στο να επιτρέψει την έναρξη ισχύος της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ. Το άρθρο 89 παράγραφος 1 της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ εξαρτά την έναρξη ισχύος της συμφωνίας από την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1215/2012. Επιπλέον, η πρόταση αποβλέπει στην εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τον κανονισμό «Βρυξέλλες Ι» της παρούσας συμφωνίας καθώς και με το Πρωτόκολλο της Συνθήκης Μπενελούξ του 1965.

Το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας θα αποτελεί δικαστήριο κοινό για ορισμένα κράτη μέλη και θα υπόκειται στις ίδιες υποχρεώσεις που απορρέουν από τη νομοθεσία της Ένωσης όπως κάθε εθνικό δικαστήριο. Το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας θα έχει αποκλειστική αρμοδιότητα, αντικαθιστώντας τα εθνικά δικαστήρια, για τα θέματα που ρυθμίζονται από τη συμφωνία για το ΕΔΔΕ. Η συμφωνία για το ΕΔΔΕ ρυθμίζει την εσωτερική κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και την εκτέλεση των αποφάσεων του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας στα συμβαλλόμενα κράτη μέλη. Το Δικαστήριο της Μπενελούξ αποτελεί ομοίως δικαστήριο κοινό σε ορισμένα κράτη μέλη που θα έχει αρμοδιότητα σε θέματα δικαιοδοσίας που ορίζονται από τα συμβαλλόμενα κράτη μέλη.

Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνδυασμένη και συνεκτική εφαρμογή της ανωτέρω συμφωνίας, του πρωτοκόλλου και του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)» είναι αναγκαίο να ρυθμιστούν τα ακόλουθα θέματα στον κανονισμό «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)»:

1. Αποσαφήνιση στο κείμενο του κανονισμού ότι το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ συνιστούν «δικαστήρια» κατά την έννοια του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι»,
2. Διευκρίνιση της λειτουργίας των κανόνων δικαιοδοσίας όσον αφορά το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ σχετικά

με τους εναγομένους που κατοικούν στα κράτη μέλη. Θέσπιση ενιαίων κανόνων για τη διεθνή δικαιοδοσία έναντι των εναγομένων από τρίτες χώρες σε διαδικασίες κατά των εν λόγω εναγομένων ενώπιον του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και του Δικαστηρίου της Μπενελούξ, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο κανονισμός «Βρυξέλλες Ι» δεν προβλέπει τους εν λόγω κανόνες αλλά παραπέμπει στο εθνικό δίκαιο,

3. Ορισμός της εφαρμογής των κανόνων περί εκκρεμοδικίας και συναφών δράσεων σε σχέση με το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ, αφενός, και τα εθνικά δικαστήρια των κρατών μελών που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη των αντίστοιχων διεθνών συμφωνιών, αφετέρου. Ορισμός επίσης της λειτουργίας των εν λόγω κανόνων κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 83 παράγραφος 1 της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ και
4. Διευκρίνιση της λειτουργίας των κανόνων αναγνώρισης και εκτέλεσης στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που αποτελούν και των κρατών μελών που δεν αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη των αντίστοιχων διεθνών συμφωνιών.

Λεπτομερής εξήγηση σχετικά με τα θέματα που πρέπει να επιλυθούν δίνεται στο σημείο 3 κατωτέρω («Νομικά στοιχεία της πρότασης»).

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Η δέσμη για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας αποτέλεσε αντικείμενο εκτεταμένων διαβουλεύσεων πριν από την έγκρισή της. Οι εν λόγω διαβουλεύσεις έδειξαν ότι υπάρχει ευρεία υποστήριξη όχι μόνο για τη δημιουργία ενιαίου διπλώματος ευρεσιτεχνίας αλλά και για τη σύσταση ενοποιημένου συστήματος δικαιοδοσίας. Η παρούσα πρόταση επιτρέπει την έναρξη ισχύος της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 89 κεφάλαιο 1 της εν λόγω συμφωνίας. Δεδομένου ότι το Πρωτόκολλο που τροποποιεί τη Συνθήκη του 1965 σχετικά με το Δικαστήριο της Μπενελούξ εγείρει παρόμοια θέματα όπως και η συμφωνία για το ΕΔΔΕ, και οι δύο τροποποιήσεις πρέπει να πραγματοποιηθούν ταυτόχρονα. Όσον αφορά τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας έναντι των εναγομένων από τρίτες χώρες, το θέμα αυτό εξετάστηκε εκτενώς στην εκτίμηση των επιπτώσεων της Επιτροπής που συνοδεύει τη νομοθετική πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις («Βρυξέλλες Ι»)³. Η εξέταση αυτή αφορούσε την εναρμόνιση της δικαιοδοσίας έναντι των εναγομένων από τρίτες χώρες γενικά; τα συμπεράσματα της εν λόγω εξέτασης έχουν κατά μείζονα λόγο βάρος για την περιορισμένη εναρμόνιση που προβλέπονται στην παρούσα πρόταση.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)» έχουν ως εξής:

- Διατάξεις που αφορούν τη σχέση μεταξύ της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ και του Πρωτοκόλλου της Συνθήκης Μπενελούξ του 1965, αφενός, και του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι», αφετέρου,

³ SEC(2010) 1547 τελικό της 14.12.2010.

- Διατάξεις για τη συμπλήρωση των ενιαίων κανόνων περί διεθνούς δικαιοδοσίας σε σχέση με τους εναγόμενους από τρίτες χώρες σε αστικές και εμπορικές διαφορές που άγονται ενώπιον του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και του Δικαστηρίου της Μπενελούξ σε θέματα που καλύπτονται από την συμφωνία για το ΕΔΔΕ ή του Πρωτοκόλλου της Συνθήκης Μπενελούξ του 1965.

Οι τροπολογίες αυτές συνδυάζονται σε τέσσερις νέες διατάξεις, άρθρα 71α έως 71δ του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι».

3.1. Ρητή υπαγωγή του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και του Δικαστηρίου της Μπενελούξ στα «δικαστήρια» κατά την έννοια του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)»

Συνέπεια του εσωτερικού καταμερισμού των αρμοδιοτήτων εντός του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, ο εναγόμενος θα μπορούσε να βρεθεί ενώπιον τμήματος, το οποίο δεν θα βρισκόταν στο κράτος μέλος του δικαστηρίου που ορίζεται από τους κανόνες του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι». Για παράδειγμα, εναγόμενος ολλανδικής καταγωγής που αναμένει να εναχθεί στην κατοικία του με βάση το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)», μπορεί να βρεθεί ενώπιον του αρμόδιου κεντρικού, περιφερειακού ή τοπικού τμήματος το οποίο μπορεί να βρίσκεται στη Γαλλία, τη Γερμανία ή το Ηνωμένο Βασίλειο (ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος, ανάλογα με το πού θα συσταθούν τα περιφερειακά ή τοπικά τμήματα). Αυτό ισχύει επίσης όταν ο εναγόμενος κατοικεί μόνιμως ή έχει συνήθη διαμονή σε κράτος μέλος που δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για το ΕΔΔΕ (π.χ. ο κάτοχος άδειας εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων που κατοικεί μόνιμα στην Ισπανία έπρεπε να εκπληρώσει υποχρέωση στο πλαίσιο της συμφωνίας για την παραχώρηση της άδειας στις Κάτω Χώρες; οι διαδικασίες κινούνται ενώπιον του γερμανικού κεντρικού τμήματος αντί του τμήματος των Κάτω Χωρών ως μέρος εκπλήρωσης της υποχρέωσης). Ομοίως, συνέπεια της μεταβίβασης των αρμοδιοτήτων στο Δικαστήριο της Μπενελούξ, εναγόμενος, μεταξύ άλλων και από μη συμβαλλόμενο κράτος μέλος, θα μπορούσε να αχθεί ενώπιον δικαστηρίου το οποίο δεν θα βρισκόταν στο κράτος μέλος του δικαστηρίου που ορίζεται από τους κανόνες του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι». Ενώ το άρθρο 71 του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι» επιτρέπει συμβάσεις σχετικά με συγκεκριμένα θέματα που υπάρχουν ήδη, δεν επιτρέπει τέτοιες νέες συμβάσεις. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστεί ότι το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ πρέπει να θεωρείται ότι αποτελούν δικαστήρια κράτους μέλους κατά την έννοια του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι», διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό ότι ο κανονισμός εφαρμόζεται πλήρως στα εν λόγω δικαστήρια.

Ο κανονισμός «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)» δεν προβλέπει ορισμό του όρου «δικαστήριο». Περιορίζεται, στο άρθρο 3, στο να εντάξει ορισμένες συγκεκριμένες αρχές στην έννοια του «δικαστηρίου» για τους σκοπούς λειτουργίας του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι». Η αιτιολογική σκέψη 11 διευκρινίζει, ωστόσο, ότι ο όρος «δικαστήριο» πρέπει να λογίζεται ότι περιλαμβάνει τα δικαστήρια που είναι κοινά σε διάφορα κράτη μέλη. Η αιτιολογική σκέψη 11 αναφέρεται ρητά στο Δικαστήριο της Μπενελούξ όταν αυτό ασκεί δικαιοδοσία για ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι». Η αιτιολογική σκέψη 11 διευκρινίζει ότι οι αποφάσεις που εκδίδουν τα εν λόγω κοινά δικαστήρια θα πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σύμφωνα με τον κανονισμό «Βρυξέλλες Ι». Ωστόσο, η αιτιολογική σκέψη δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και δεν μπορεί να εξασφαλίσει, σε ικανοποιητικό επίπεδο ασφάλειας του δικαίου, τη συμμόρφωση των αντίστοιχων διεθνών συμφωνιών με τον κανονισμό «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)», ιδίως με το άρθρο 71. Επομένως, είναι απαραίτητη συγκεκριμένη νομοθετική τροποποίηση. Η τροποποίηση αυτή ακολουθεί την προσέγγιση που υιοθετήθηκε για τους Ούγγρους συμβολαιογράφους και την Αρχή Εκτέλεσης της Σουηδίας στο άρθρο 3 του κανονισμού· περιλαμβάνει συγκεκριμένα το

Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ με την έννοια του όρου «δικαστήριο» του κανονισμού. Για λόγους ευχερέστερης ανάγνωσης, όλες οι αναγκαίες τροποποιήσεις που αφορούν την συμφωνία για το ΕΔΔΕ και τη συμφωνία για το Δικαστήριο της Μπενελούξ συνδυάζονται σε τέσσερις νέες διατάξεις (νέα άρθρα 71α ως 71δ).

Με τη διευκρίνιση ότι τόσο το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ θα πρέπει να θεωρούνται «δικαστήρια» κατά την έννοια του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι» (αναδιατύπωση), θα εξασφαλισθεί ότι η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων αυτών θα προσδιορίζεται από τον κανονισμό «Βρυξέλλες Ι»: ειδικότερα θα εξασφαλιστεί ότι οι εναγόμενοι που αναμένουν να εναχθούν σε συγκεκριμένο κράτος μέλος με βάση τους κανόνες του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι» μπορεί να εναχθούν είτε ενώπιον τμήματος του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας είτε ενώπιον του Δικαστηρίου της Μπενελούξ τα οποία βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος από τα εθνικά δικαστήρια που καθορίζονται με βάση τον κανονισμό «Βρυξέλλες Ι». Η ασφάλεια δικαίου και η προβλεψιμότητα για τους εναγόμενους απαιτεί η εν λόγω μεταβολή της εδαφικής αρμοδιότητας να καθορίζεται σαφώς στο κείμενο του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι».

3.2. Η λειτουργία των κανόνων για τη δικαιοδοσία σε σχέση με το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ, αφενός, και τα δικαστήρια των κρατών μελών, τα οποία δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ ή του Πρωτοκόλλου της Συνθήκης Μπενελούξ του 1965, αφετέρου.

Προκειμένου να επιτευχθεί πλήρης διαφάνεια σχετικά με τη συνδυασμένη και συνεκτική εφαρμογή των αντίστοιχων διεθνών συμφωνιών και του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)», τα δικαστήρια των κρατών μελών θα πρέπει να προσδιορίζουν τον τρόπο με τον οποίο οι κανόνες δικαιοδοσίας του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)» εφαρμόζονται στο Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ κατά τον ίδιο τρόπο όπως το άρθρο 71 του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)» για άλλες διεθνείς συμβάσεις όσον αφορά ειδικά θέματα. Ανάλογες διευκρινίσεις βρίσκονται για παράδειγμα και στα άρθρα 64 και 67 της Σύμβασης του Λουγκάνο του 2007 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Ο νέος κανόνας του άρθρου 71β παράγραφος 1 ορίζει κατά συνέπεια, ότι το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ θα έχουν δικαιοδοσία ανά πάσα στιγμή όταν ένα εθνικό δικαστήριο ενός από τα αντίστοιχα συμβαλλόμενα κράτη μέλη έχει αρμοδιότητα, βάσει των κανόνων του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι». Αντίθετα, το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ δεν θα έχουν αρμοδιότητα σε περίπτωση που κανένα εθνικό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι» (για παράδειγμα, όταν σύμφωνα με τον κανονισμό «Βρυξέλλες Ι» δικαιοδοσία θα έχουν τα δικαστήρια ενός μη συμβαλλόμενου κράτους μέλους).

3.3. Η συμπλήρωση των κανόνων δικαιοδοσίας όσον αφορά τους εναγόμενους από τρίτες χώρες

Το άρθρο 31 της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ προβλέπει ότι η διεθνής δικαιοδοσία του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 ή, κατά περίπτωση, βάσει της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (σύμβαση του Λουγκάνο). Ωστόσο, στο βαθμό που ο κανονισμός «Βρυξέλλες Ι (αναδιατύπωση)» και η σύμβαση του Λουγκάνο του 2007 καθορίζουν τις αρμοδιότητες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο

(βλ. άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού και άρθρο 4 της σύμβασης του Λουγκάνο), δεν προσδιορίζεται ποιοι κανόνες πρέπει να εφαρμόζονται προκειμένου να καθοριστεί η δικαιοδοσία των δικαστηρίων που είναι κοινά σε διάφορα κράτη μέλη, όπως το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ. Επιπλέον, η αναφορά στο ένα ή στο άλλο εθνικό δίκαιο για τα διάφορα τμήματα του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας δημιουργεί άνιση πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε ένα ενοποιημένο δικαστικό σύστημα, η οποία δεν μπορούσε να δικαιολογηθεί με οιονδήποτε αντικειμενικό λόγο.

Παρόμοιο πρόβλημα έχει ήδη αντιμετωπιστεί στον υφιστάμενο κανονισμό για το εμπορικό σήμα (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 207/2009 για το κοινοτικό σήμα) και τον κανονισμό για τα σχέδια (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 6/2002 του Συμβουλίου για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα) καθένas των οποίων περιλαμβάνει πλήρη δέσμη ομοιόμορφων κανόνων σχετικά με τη δικαιοδοσία του έναντι των εναγομένων από τρίτες χώρες.

Είναι συνεπώς αναγκαίο να συμπληρωθούν οι κανόνες δικαιοδοσίας του κανονισμού «Βρυξέλλες I (αναδιατύπωση)» για θέματα που θα εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και του Δικαστηρίου της Μπενελούξ όσον αφορά τους εναγομένους που κατοικούν σε χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ομοιόμορφοι κανόνες δικαιοδοσίας ισχύουν ήδη σε ορισμένες περιπτώσεις (όπως η αποκλειστική αρμοδιότητα όσον αφορά την καταχώριση και την εγκυρότητα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, οι συμφωνίες παρέκτασης), αλλά όχι σε άλλες (όπως οι διαδικασίες σχετικά με την παράβαση των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, οι συμφωνίες για άδειες εκμετάλλευσης εν απουσία επιλογής δικαστηρίου).

Η νέα πρόταση στο άρθρο 71β παράγραφος 2, ως εκ τούτου, επεκτείνει τους κανόνες περί δικαιοδοσίας του κανονισμού σε διαφορές όπου εμπλέκονται εναγόμενοι από τρίτες χώρες που κατοικούν σε τρίτες χώρες. Επιπλέον, η αρμοδιότητα του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και του Δικαστηρίου της Μπενελούξ να διατάξουν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων εξασφαλίζεται ακόμη και όταν τα δικαστήρια τρίτων χωρών διαθέτουν δικαιοδοσία επί της ουσίας. Η επέκταση αυτή θα ισχύει με την επιφύλαξη της συμφωνίας του 2005 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία ρυθμίζει ήδη την κατάσταση των δανών εναγομένων και της σύμβασης του Λουγκάνο του 2007 σχετικά με το ίδιο θέμα το οποίο ήδη ρυθμίζει την κατάσταση των εναγομένων ελβετικής, νορβηγικής και ισλανδικής καταγωγής.

Ως αποτέλεσμα της εν λόγω επέκτασης, η πρόσβαση στο Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ θα πρέπει να διασφαλίζεται σε καταστάσεις όπου ο εναγόμενος δεν κατοικεί σε κράτος μέλος της ΕΕ, δεδομένου ότι η πρόσβαση είναι εξασφαλισμένη σε περιπτώσεις στις οποίες ο εναγόμενος κατοικεί σε κράτος μέλος της ΕΕ. Επιπλέον, η εν λόγω πρόσβαση εξασφαλίζεται ανεξαρτήτως της αρχής ή του τμήματος εντός του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας που έχει επιληφθεί αγωγής.

Επιπλέον, η νέα πρόταση στο άρθρο 71β παράγραφος 3 θεσπίζει πρόσθετη δωσιδικία για διαφορές στις οποίες εμπλέκονται εναγόμενοι που κατοικούν εκτός ΕΕ. Η πρόταση προβλέπει ότι ένας εναγόμενος εκτός ΕΕ μπορεί να εναχθεί στον τόπο όπου βρίσκονται κινητά περιουσιακά στοιχεία του, υπό την προϋπόθεση ότι η αξία τους δεν είναι ασήμαντη σε σχέση με την αξία της απαίτησης και ότι η διαφορά έχει ικανή συνάφεια με το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου. Η δωσιδικία του δικαστηρίου του τόπου όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία εξισορροπεί την απουσία εναγομένου στην Ένωση. Ανάλογος κανόνας ισχύει σήμερα σε αρκετά μεγάλο αριθμό κρατών μελών και έχει το πλεονέκτημα ότι

εξασφαλίζει τη δυνατότητα εκτέλεσης μιας απόφασης στο κράτος όπου εκδόθηκε. Πρόκειται για κανόνα που ταιριάζει καλύτερα στη γενική φιλοσοφία του κανονισμού «Βρυξέλλες I (αναδιατύπωση)» από άλλους κανόνες της επικουρικής δικαιοδοσίας όπως αυτοί που προβλέπονται στους προαναφερθέντες κανονισμούς εμπορικών σημάτων, σχεδίων και υποδειγμάτων οι οποίοι επιτρέπουν τις διαδικασίες υποβολής της κατά των εναγομένων από τρίτες χώρες, ειδικότερα, ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο ενάγων (*forum actoris*). Δωσδικία βασισμένη σε περιουσιακά στοιχεία μπορεί να εξασφαλίσει τη δικαιοδοσία του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και του Δικαστηρίου της Μπενελούξ σε περιπτώσεις όπου η επέκταση της δικαιοδοσίας των κανόνων του κανονισμού δεν καθορίζει τη δικαιοδοσία ενώ ο καθορισμός αυτός ενδείκνυται. Για παράδειγμα, όσον αφορά τη δημιουργία Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, η δικαιοδοσία που βασίζεται σε περιουσιακά στοιχεία θα εξασφαλίζει ότι το δικαστήριο θα έχει δικαιοδοσία έναντι εναγομένου τουρκικής καταγωγής που παραβιάζει ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και θα καλύπτει πολλά κράτη μέλη, καθώς και την Τουρκία.

3.4. Η λειτουργία των κανόνων για την εκκρεμοδικία και συναφείς πράξεις σε σχέση με το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ, αφενός, και τα δικαστήρια των κρατών μελών, τα οποία δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ ή του Πρωτοκόλλου της Συνθήκης Μπενελούξ του 1965, αφετέρου.

Επιπλέον, ο νέος κανόνας στο άρθρο 71γ προβλέπει ότι οι κανόνες περί εκκρεμοδικίας και συναφών πράξεων του κανονισμού «Βρυξέλλες I (αναδιατύπωση)» εφαρμόζονται μεταξύ του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας ή του Δικαστηρίου της Μπενελούξ, αφενός, και των δικαστηρίων των συμβαλλομένων κρατών μελών, αφετέρου. Τέλος, το άρθρο αυτό ορίζει επίσης ότι οι κανόνες του κανονισμού «Βρυξέλλες I (αναδιατύπωση)» εφαρμόζονται όταν, κατά τη μεταβατική περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 83 παράγραφος 1 της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ, ασκείται προσφυγή ενώπιον του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, αφενός, και ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων των συμβαλλομένων κρατών μελών της εν λόγω συμφωνίας, αφετέρου.

3.5. Η λειτουργία των κανόνων όσον αφορά την αναγνώριση και την εκτέλεση σε σχέση με τα κράτη μέλη που έχουν κυρώσει και τα κράτη μέλη που δεν έχουν κυρώσει την συμφωνία για το ΕΔΔΕ

Προκειμένου να επιτευχθεί πλήρης διαφάνεια σχετικά με τη συνδυασμένη και συνεκτική εφαρμογή των αντίστοιχων διεθνών συμφωνιών και του κανονισμού «Βρυξέλλες I (αναδιατύπωση)», τα κράτη μέλη που δεν έχουν κυρώσει την συμφωνία για το ΕΔΔΕ θα πρέπει να προσδιορίσουν τον τρόπο με τον οποίο οι κανόνες περί αναγνώρισης και εκτέλεσης του κανονισμού «Βρυξέλλες I (αναδιατύπωση)» θα εφαρμόζονται στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που αποτελούν και των κρατών μελών που δεν αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη στις αντίστοιχες διεθνείς συμφωνίες. Παρόμοιες διατάξεις περιλαμβάνονται στο άρθρο 71 του κανονισμού «Βρυξέλλες I (αναδιατύπωση)» σε σχέση με άλλες διεθνείς συμβάσεις όσον αφορά ειδικά θέματα και στα άρθρα 64 και 67 της σύμβασης του Λουγκάνο του 2007 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Το νέο άρθρο 71δ, κατ' αυτόν τον τρόπο, ρυθμίζει την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και του Δικαστηρίου της Μπενελούξ σε κράτη μέλη που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη των αντίστοιχων διεθνών συμφωνιών, καθώς και την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται από τα κράτη μέλη τα οποία δεν αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη στις εν λόγω συμφωνίες σε θέματα

που διέπονται από τις εν λόγω συμφωνίες που πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη σε διεθνείς συμφωνίες.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 67 παράγραφος 4 και το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχεία α), γ) και ε),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁴,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 19 Φεβρουαρίου 2013, ορισμένα κράτη μέλη υπέγραψαν συμφωνία σχετικά με Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας. Η συμφωνία αυτή προβλέπει ότι η πράξη αυτή δεν τίθεται σε ισχύ πριν από την πρώτη ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των τροποποιήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215 όσον αφορά τη σχέση των τελευταίων με την συμφωνία.
- (2) Στις 15 Οκτωβρίου 2012, τα τρία κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συνθήκης της 31ης Μαρτίου 1965 σχετικά με την σύσταση και τον οργανισμό του Δικαστηρίου της Μπενελούξ υπέγραψαν Πρωτόκολλο που τροποποιεί την παρούσα Συνθήκη, δημιουργώντας τη δυνατότητα εκχώρησης ορισμένων δικαιοδοτικών αρμοδιοτήτων στο Δικαστήριο της Μπενελούξ σε συγκεκριμένα θέματα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.
- (3) Είναι αναγκαίο να ρυθμιστεί η σχέση μεταξύ των ανωτέρω διεθνών συμφωνιών και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.
- (4) Το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ θα πρέπει να θεωρηθούν δικαστήρια κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ασφάλεια του δικαίου και η προβλεψιμότητα για τους κατηγορούμενους που μπορεί να βρεθούν ενώπιον των εν λόγω δικαστηρίων σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο που ορίζεται από τους κανόνες του παρόντος κανονισμού.
- (5) Το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ θα πρέπει να είναι σε θέση να ασκούν τη δικαιοδοσία τους όσον αφορά τους εναγομένους που δεν κατοικούν μόνιμα σε κράτος μέλος. Όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και του Δικαστηρίου της Μπενελούξ, οι κανόνες του παρόντος κανονισμού θα πρέπει,

⁴ ΕΕ C της , σ. .

επομένως, να εφαρμόζονται σε εναγόμενους που κατοικούν σε μη ενωσιακά κράτη μέλη. Οι ισχύοντες κανόνες δικαιοδοσίας εξασφαλίζουν τη στενή σύνδεση των διαδικασιών στις οποίες εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός με το έδαφος των κρατών μελών, η οποία δικαιολογεί την επέκταση της εφαρμογής τους στους εναγόμενους οπουδήποτε έχουν την κατοικία τους. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προσδιορίζει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και το Δικαστήριο της Μπενελούξ μπορούν να ασκήσουν επικουρική δικαιοδοσία.

- (6) Οι κανόνες του παρόντος κανονισμού περί εκκρεμοδικίας και συναφών πράξεων, με σκοπό την πρόληψη των παράλληλων διαδικασιών και ασυμβίβαστων αποφάσεων, πρέπει να εφαρμόζονται όταν ασκούνται οι αγωγές ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών μελών όπου εφαρμόζονται οι παραπάνω διεθνείς συμφωνίες και ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών μελών, στα οποία οι εν λόγω συμφωνίες δεν εφαρμόζονται.
- (7) Οι κανόνες του παρόντος κανονισμού περί εκκρεμοδικίας και συναφών πράξεων θα πρέπει να εφαρμόζονται εξίσου όταν, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 83 παράγραφος 1 της συμφωνίας για το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας κινούνται διαδικασίες που αφορούν ορισμένα είδη διαφορών σχετικά με το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, όπως ορίζονται στην εν λόγω διάταξη ενώπιον του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, αφενός, και εθνικού δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους μέλους στην συμφωνία για το ΕΔΔΕ αφετέρου.
- (8) Οι αποφάσεις που εξεδόθησαν από το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας ή το Δικαστήριο της Μπενελούξ αναγνωρίζονται και να εκτελούνται στα κράτη μέλη που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη των αντίστοιχων διεθνών συμφωνιών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (9) Οι αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από τα δικαστήρια των κρατών μελών, τα οποία δεν αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη των αντίστοιχων διεθνών συμφωνιών εξακολουθούν να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται στα άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (10) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αρχίσει να εφαρμόζεται ταυτόχρονα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 ώστε να καταστεί δυνατή η ενδεδειγμένη έναρξη ισχύος της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ και η ουσιαστική μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στο Δικαστήριο της Μπενελούξ.
- (11) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,
ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

- (1) Στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 προστίθεται η ακόλουθη νέα πρόταση στο τέλος της αιτιολογικής σκέψης 14:

«Ενιαίοι κανόνες δικαιοδοσίας πρέπει επίσης να εφαρμόζονται ανεξάρτητα από την κατοικία του εναγομένου σε περιπτώσεις στις οποίες δικαστήρια κοινά για αρκετά κράτη μέλη ασκούν τη διεθνή δικαιοδοσία σε υποθέσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.»
- (2) Στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, παρεμβάλλονται τα άρθρα 71α, 71β, 71γ, 71δ:

«Άρθρο 71α

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ένα δικαστήριο κοινό για περισσότερα κράτη μέλη («κοινό Δικαστήριο») συνιστά δικαστήριο κράτους μέλους στις περιπτώσεις που βάσει της συμφωνίας ιδρύσεώς του, ασκεί τη δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, καθένα από τα ακόλουθα συνιστά κοινό Δικαστήριο:

(α) το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας που έχει συσταθεί από τη συμφωνία για το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, που υπογράφηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2013 («Συμφωνία για το ΕΔΔΕ»).

(β) το Δικαστήριο της Μπενελούξ που συστάθηκε από τη Συνθήκη της 31ης Μαρτίου 1965 σχετικά με την σύσταση και τον οργανισμό Δικαστηρίου της Μπενελούξ (εφεξής «Συμφωνία Μπενελούξ»).

Άρθρο 71β

Η δικαιοδοσία κοινού Δικαστηρίου προσδιορίζεται ως εξής:

1. Το κοινό Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία όπου, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους που αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος σε συμφωνία για την ίδρυση κοινού δικαστηρίου έχουν διεθνή δικαιοδοσία σε θέμα που διέπεται από τη συμφωνία.

2. Εάν ο εναγόμενος δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος και ο παρών κανονισμός δεν παραχωρεί διεθνή δικαιοδοσία επ' αυτού, οι διατάξεις του κεφαλαίου II εφαρμόζονται εάν ο εναγόμενος έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος. Το άρθρο 35 εφαρμόζεται ακόμη και αν τα δικαστήρια των μη κρατών μελών έχουν δικαιοδοσία για την ουσία της υπόθεσης.

3. Εάν ο εναγόμενος δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος και ουδέν δικαστήριο κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ο εναγόμενος μπορεί να εναχθεί στο κοινό Δικαστήριο εάν:

(α) περιουσιακά στοιχεία του εναγομένου βρίσκονται σε κράτος μέλος, συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τη δημιουργία κοινού Δικαστηρίου,

(β) η αξία των περιουσιακών στοιχείων δεν είναι ασήμαντη σε σύγκριση με την αξία της απαίτησης,

γ) η διαφορά παρουσιάζει επαρκή σχέση με οποιοδήποτε κράτος μέλος, μέρος της συμφωνίας για τη δημιουργία κοινού Δικαστηρίου.

Άρθρο 71γ

1. Τα άρθρα 29 έως 32 εφαρμόζονται όταν κινούνται οι διαδικασίες ενώπιον κοινού Δικαστηρίου και ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους που δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για την ίδρυση του εν λόγω κοινού Δικαστηρίου.

2. Τα άρθρα 29 έως 32 εφαρμόζονται όταν κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 83 παράγραφος 1 της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ, κινούνται οι διαδικασίες ενώπιον του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους που είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ.

Άρθρο 71δ

Σε θέματα αναγνώρισης και εκτέλεσης, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται για την αναγνώριση και εκτέλεση

α) των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας ή το Δικαστήριο της Μπενελούξ που πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται στα κράτη μέλη που δεν αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ ή των συμφωνιών Μπενελούξ και

β) των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από δικαστήρια κρατών μελών, τα οποία δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για το ΕΔΔΕ ή των συμφωνιών Μπενελούξ που πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται στα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη συμφωνιών του είδους αυτού.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 10 Ιανουαρίου 2015.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος